

3. Kommuner, der har påtaget sig store, nye opgaver i forbindelse med overførslen af tunge sociale institutioner fra amterne til kommunerne, har ikke haft noget rimeligt budgetlægningsudgangspunkt for forberedelsesomkostningerne hertil i 2006.
4. Der er ikke nogen som helst klarhed over håndteringen af de opsparede overførte beløb fra 2005. Disse beløb er for en del kommuners vedkommende større i 2005-06 end sædvanlig, da en del kommuner i god tid har planlagt en neddrøsing af aktiviteter i de hidtidige kommuner af hensyn til implementeringen af kommunalreformen og den fremadrettede harmonisering af opgaveløsningen.

Samlet betyder indgrebet, at kommuner – trods en grundlæggende sund økonomi og en fornuftig planlægning og styring – må forudses at skulle lave meget omfattende besparelser for ikke at miste betydelig økonomi i strafbetaling til staten. Disse besparelser vil ramme på især to områder: forberedelse af en vellykket gennemførelse af kommunalreformen og dens opgaveændringer samt de afgørende velfærdsområder vedrørende børn, sårbare mennesker inden for det sociale område og ældre.

Disse besparelser skal ses i sammenhæng med den gennem flere år meget knappe økonomiske udvikling, som har presset det kommunale råderum til et niveau, der ligger under nogen anden 4-års-periode i nyere tid. For hvert år bliver det mere ondt. For hvert år bliver det mere smertefuldt. Og for hvert år bliver det mere asocialt.

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker endvidere, at EL ikke kan støtte lovforslaget, fordi det tilsidesætter det kommunale selvstyre.

EL finder, at så længe der ikke er overordnede hensyn, der taler for en stram økonomisk politik, skal kommunerne, jf. grundlovens stadfæstelse af kommunalt selvstyre, have ret til at tilrettelægge deres økonomi i overensstemmelse med ønsket hos de demokratisk valgte kommunalbestyrelser. Det burde endvidere være helt uhørt at kræve, at kommunalbestyrelserne efter vedtagelse af budget 2006 – skal tvinges til at tilbagevise processen. Som eksempel på de ulykker, lovforslaget forårsager, skal EL henvise til borgmester Nicolai Wammens brev til finansministeren af 11. maj 2006, jf. bilag 6 vedrørende lovforslaget.

EL har det principielle synspunkt, at kommunerne udøver en uundværlig funktion i forhold til borgernes livsvilkår og i overensstemmelse med demokratiske beslutninger. Derimod er den private sektor styret af profithensyn, som i mange tilfælde står i modsætning til borgernes interesser. Når væksten i den offentlige sektor ifølge regeringen og Dansk Folkeparti højst må være 0,5 pct., mens væksten i den private sektor buldrer af sted med 3 pct. i realvækst om året, er der tale om en bevidst underminering af fællesskabets økonomi til fordel for individualisering og egoisme. Det er en udvikling, som EL er inderlig imod.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Erling Bonnesen (V) Troels Christensen (V) Flemming Damgaard Larsen (V) Leif Mikkelsen (V)

Jens Vibjerg (V) Poul Nødgaard (DF) fmd. Kristian Thulesen Dahl (DF)

Christian Wedell-Neergaard (KF) nfm. Allan Niebuhr (KF) Pia Gjellerup (S) Ole Stavad (S)

Arne Toft (S) Magnus Heunicke (S) Margrethe Vestager (RV) Ole Glahn (RV)

Kristen Touborg (SF) Line Barfod (EL)

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit havde ikke medlemmer i udvalget.